

Pingpe dag 2

Dinsdag 22 oktober

Elke ochtend verzorgen de lokale dames een kan met koffie thee en plaatsen deze op ieders veranda. Heerlijk wakker worden.

De groep wordt vandaag gesplitst. 3 personen gaan een back to basic tour van 2 dagen ondernemen, hen zullen wij na het ontbijt voorlopig niet meer zien.

Om 08.00 uur staat er een ontbijt klaar, we eten gezamenlijk.

Hierna scheiden onze wegen. Wij vertrekken met onze groep voor korte een boswandeling achter het dorp PenPen, aan de overkant van de rivier.

Met het korjaal steken we over. Starten bij de ingang van het dorp, waarbij direct verteld wordt dat de mannen links én de vrouwen rechts onder de welkomspoort moeten lopen. Een van de vele rituelen hier om de boze geesten weg te houden. We steken het dorp door en lopen de jungle in. We lopen 2,5 uur door vele vegetatie, we zien meerdere soorten medicinale planten en bomen.

Ook zien we een offerplaats, meerdere kostgrondjes (grond waar gewassen geteeld worden voor eigen gebruik).

We zien een grote vogelspin, enkele vogels, en vinden ook patroonhulzen helaas.

Verder weinig dieren, misschien ook omdat het inmiddels al bijna lunchtijd is. De temperatuur stijgt enorm, zo ook de luchtvochtigheid.

We keren terug naar ons verblijf en gebruiken daar een warme lunch. Hier eten ze minimaal 2x per dag warm, sommige zelfs 3 x.

Ze spreken van charmante kilo's, wij zijn ervan overtuigd dat deze charmante kilo's ook bij ons zullen blijven hangen.

De lunch is lekker.

In de middag duiken we de rivier in, afkoeling zoeken, ook dat voelt heerlijk aan. Een koude douche als toetje bij de lodge, echt genieten.

Nog niet verteld, ook hier op het resort zit een luiaard met jong hoog in de boom. Wij blijven deze keer op keer bekijken en hopen er mooie plaatjes van te kunnen schieten.

Tegen de avond gaan we opnieuw het dorp Pen Pen in, we krijgen nu meer uitleg over tradities en gebruiken.

Wederom betreden we via de welkomstpoort het dorp, mannen links, vrouwen rechts.

Eenmaal in het dorp zien we dat een mevrouw een geest aanroept. Het hele dorp loopt uit om haar bij te staan tijdens dit gebeuren. Wij zien ondertussen de woningen, kleine huisjes, kleine deuren. Ook hierbij denkt men dat boze geesten niet door de kleine deur kunnen, er is over nagedacht.

Het normale huis is qua omvang kleiner dan de meeste tuinhuisjes bij ons. Men heeft wel vaak een extra hokje op palen gebouwd van aluminium als opslag van de levensmiddelen. Helemaal afgesloten zodat ratten en ander ongedierte er niet bij kan.

Koken gebeurt buiten de deur, in de openlucht op een houtvuur.

De kinderen vinden ons interessant, met name de fluitjes die een van de toeristen meeneemt en die ons van een enorm kabaal voorzien.

De tour is boeiend, we zien houtsnijwerk boven de deuren, enorm creatief gemaakt. Ook wordt er ons gevraagd of we geen souvenirs willen kopen, maar vandaag is hiervoor geen tijd gereserveerd. Dat wordt morgen.

We sluiten een mooie dag af met een geweldig diner, verzorgd op de lodge.

Hierna weer even samenzijn om de dag voor morgen door te spreken.

Na wat drankjes wordt het tijd om de groetjes te doen aan ons kussen, en door te geven dat woensdag er aan komt. Aldus de woorden van Kuutu.

Welterusten.

